

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27.02.2008, sp. zn. 7 Tdo 155/2008, ECLI:CZ:NS:2008:7.TDO.155.2008.1

Číslo: 46/2008

Právní věta:

Zákonný znak trestného činu neoprávněného držení platební karty podle § 249b tr. zák. spočívající v tom, že si pachatel „neoprávněně opatří“ nepřenosnou platební kartu jiného identifikovatelnou podle jména nebo čísla, je naplněn jakýmkoli způsobem jejího získání bez právního důvodu. I nález takové platební karty je jedním ze způsobů, jímž lze naplnit uvedený zákonný znak, jestliže si pachatel ponechá nalezenou platební kartu, a nemá tak v úmyslu ji odevzdat (např. příslušné bance, orgánům Policie České republiky).

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 27.02.2008

Spisová značka: 7 Tdo 155/2008

Číslo rozhodnutí: 46

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Neoprávněné držení platební karty

Předpisy: § 249b tr. zák.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud odmítl dovolání obviněného O. J. proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 4. 9. 2007, sp. zn. 13 To 255/2007, v trestní věci vedené u Okresního soudu v Příbrami pod sp. zn. 3 T 24/2007.

Z odůvodnění:

Rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 28. 5. 2007, sp. zn. 3 T 24/2007, byl obviněný O. J. uznán vinným mimo jiné trestnými činy krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a), b), e) tr. zák. dílem dokonaným a dílem nedokonaným ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zák. a neoprávněného držení platební karty podle § 249b tr. zák. spáchanými ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zák. (bod 1. výroku o vině rozsudku) a dalším trestným činem neoprávněného držení platební karty podle § 249b tr. zák. (bod 4. výroku o vině rozsudku) a odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody na 16 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou.

Odvolání obviněného O. J. podané proti všem výrokům, které se ho týkaly, bylo usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 4. 9. 2007, sp. zn. 13 To 255/2007, podle § 256 tr. ř. zamítnuto.

Obviněný O. J. podal prostřednictvím obhájce v zákonné lhůtě dovolání proti usnesení Krajského soudu v Praze. Výrok o zamítnutí odvolání napadl v rozsahu zahrnujícím též výrok o vině oběma trestnými činy neoprávněného držení platební karty. Proti výroku o vině prvním trestným činem neoprávněného držení platební karty podle § 249b tr. zák. (bod 1. rozsudku soudu prvního stupně) namítl, že nevěděl, zda v zavazadlech odcizených z automobilu jsou také platební karty, přičemž on sám manipuloval z odcizených věcí jen s autorádiem, zatímco tašku, v níž byly platební karty, prohlížel spoluobviněný M. P. Proti výroku o vině druhým trestným činem neoprávněného držení platební karty podle § 249b tr. zák. (bod 4. rozsudku soudu prvního stupně) obviněný O. J. namítl, že platební kartu našel a hodlal ji hned odevzdat, ovšem v tom mu zabránila jen okolnost, že byl zadržen.

Nejvyšší soud shledal, že dovolání obviněného O. J. je zjevně neopodstatněné.

Trestný čin neoprávněného držení platební karty podle § 249b tr. zák. spáchaný ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zák. a v souběhu s trestným činem krádeže (bod 1. výroku o vině v rozsudku soudu prvního stupně) spočíval podle zjištění Okresního soudu v Příbrami v podstatě v tom, že obvinění O. J. a M. P. společně dne 19. 11. 2006 večer v D., okr. P., po předchozí vzájemné domluvě provedli vloupání do osobního motorového vozidla tov. zn. Škoda Octavia zaparkovaného na N. S. před kostelem tak, že obviněný O. J. kamenem rozbil okno pravých předních dveří, vnikl do vozidla, odcizil tam autorádio, příruční tašku a kožené pouzdro na doklady s obsahem, jímž byly mimo jiné platební karta Č. s. VISA Elektron a platební karta K. b. Inter Card, obě na jméno F. D. a identifikované číslem, přičemž u dokladů byla také obálka, na které byl poznamenán PIN k platební kartě K. b.; s odcizenými věcmi se odebral do vozidla tov. zn. KIA Sephia, kterým oba obvinění přijeli na místo činu a v němž čekal obviněný M. P., a poté oba společně pomocí odcizené platební karty K. b. postupně vybrali z účtu poškozeného F. D. za použití bankomatu v D. peněžní částky ve výši 2000 Kč a 9000 Kč a v P. se pokusili vybrat další peněžní částku ve výši 4000 Kč, což se jim nepodařilo, protože bankomat zadržel platební kartu, a o vybrané peníze se rozdělili.

Uvedený skutek podle názoru Nejvyššího soudu evidentně naplňuje znaky trestného činu neoprávněného držení platební karty podle § 249b tr. zák. i v případě obviněného O. J. jako spolupachatele. Námitka, podle níž obviněný nevěděl, že mezi odcizenými věcmi jsou také platební karty, nemůže zvrátit správnost výroku o vině. Čin obou obviněných byl jasně zaměřen na odcizení snadno zpeněžitelných věcí, tedy konec konců na získání peněz. Po zjištění, že mezi odcizenými věcmi jsou také platební karty, se obviněný O. J. od této okolnosti nijak nedistancoval, naopak v součinnosti s obviněným M. P. podnikl další jednání směřující k vybrání peněz, a pokud bylo toto jednání úspěšné, podílel se také na výtěžku tím, že si ponechal část vybraných peněz. Za tohoto stavu je vyloučeno uvažovat o nedostatku úmyslného zavinění obviněného O. J. ve vztahu k neoprávněnému opatření platebních karet a o tom, že by snad jeho jednání nenaplňovalo ani po objektivní stránce znaky trestného činu neoprávněného držení platební karty podle § 249b tr. zák. Zcela bez významu je namítaná okolnost, že po odnesení odcizených věcí z vyloupeného automobilu do vozidla, v kterém čekal obviněný M. P., manipuloval obviněný O. J. jen s odcizeným autorádiem, zatímco obviněný M. P. prohlížel tašky, kde našel platební karty. Tato okolnost zejména neznamená, že by obviněný O. J. neodpovídal za trestný čin neoprávněného držení platební karty. Odcizení všech věcí bylo společnou akcí obou obviněných. Ze zásad, jimiž je ovládáno spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zák., vyplývá, že obviněný O. J. jako spolupachatel odpovídá i za neoprávněné držení platební karty tak, jako by tento trestný čin spáchal sám.

Jako druhý trestný čin neoprávněného držení platební karty podle § 249b tr. zák. (bod 4. výroku o vině v rozsudku soudu prvního stupně) byl posouzen skutek, který podle zjištění Okresního soudu v

Příbrami spočíval v tom, že obviněný O. J. od přesně nezjištěné doby v roce 2006 do 20. 11. 2006 měl neoprávněně v držení platební kartu Maestro identifikovanou číslem a vydanou bankou D. na jméno V. K., která byla odcizena nezjištěným pachatelem při kapesní krádeži v P. (z odůvodnění rozsudku je patrné, že krádež byla oznámena dne 10. 8. 2006, že prostřednictvím karty byly opakovaně provedeny výběry hotovosti a že podle záznamů bezpečnostních kamer u bankomatů výběry neprováděl obviněný).

Trestného činu neoprávněného držení platební karty podle § 249b tr. zák. se dopustí mimo jiné ten, kdo si neoprávněně opatří nepřenosnou platební kartu jiného identifikovatelnou podle jména nebo čísla. Znak vyjádřený slovy „neoprávněně si opatří“ je naplněn jakýmkoli získáním platební karty bez právního důvodu. Nemusí jít jen o krádež nebo podvod, i když tyto způsoby jsou v praxi nejčastější, ale může se jednat o jakékoli jiné jednání, např. též o jednání, které má jinak znaky zatajení věci. Jak lze vyvodit z odůvodnění rozsudku, Okresní soud v Příbrami nezjistil konkrétní způsob, jímž si obviněný O. J. opatřil platební kartu, ale neuvěřil obviněnému, že ji krátce před zadržením našel v parku v D. a že ji chtěl odevzdat, a konstatoval, že v každém případě obviněný měl platební kartu ve svém držení neoprávněně.

Krajský soud v Praze v odůvodnění napadeného usnesení zhodnotil věc tak, že i kdyby obviněný O. J. našel platební kartu, nelze akceptovat jeho obhajobu, podle které ji chtěl odevzdat, a to vzhledem k předcházející trestné činnosti obviněného a vzhledem k tomu, že platební karta byla u něho nalezena mezi věcmi pocházejícími z krádeže. Oba soudy tedy bez ohledu na okolnost, jak se platební karta dostala do dispozice obviněného, vycházely ze zjištění, podle něhož záměrem obviněného nebylo odevzdat platební kartu, takže ji držel neoprávněně. Na podkladě tohoto zjištění oba soudy došly k závěru, že ze strany obviněného šlo o trestný čin neoprávněného držení platební karty podle § 249b tr. zák.. Námitka, kterou jakoby Krajský soud v Praze akceptoval, totiž že obviněný našel platební kartu, se nijak nedotýká právního posouzení skutku, neboť i nálezná platební karta je jedním ze způsobů, jímž lze naplnit zákonný znak spočívající v tom, že pachatel „si neoprávněně opatří“ platební kartu, chybí-li vážně míněný úmysl odevzdat nalezenou platební kartu.

Poté, co se Nejvyšší soud vypořádal i s ostatními dovolacími námitkami obviněného O. J., odmítl jeho dovolání jako zjevně neopodstatněné podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř.